

סקופ בעיתון הודי: ניסים יניב, צנחן וחבר קיבוץ לשעבר, פרש רשת של סמים על הודו ודרום-מזרח אסיה

החבא חשיש. אחרי חקירת בעלי-המקום. התברר כי יניב מעורב ישירות בעניין, אך לא היתה שום הוכחה שאפשר לסמוך עליה בבית-הדין.

ג'ורש: מינהל חקירות המס, שהתברר לו כי יניב נמצא בהודו, לחץ על הממ"ש להביא לגירושו. יניב הבחין במעקב אחריו, והבין כי אם תצליח תוכניתו של המינהל יקץ הקץ על כל הרשת שלו. כדי למנוע זאת, פעל יניב בערמומיות רבה.

הוא ידע כי על-פי החוק אין לגרש אדם אם תלויות ועומדות נגדו האשמות פליליות. הוא הביא לכך שיעצור במשך ברשותו 950 גרמים של חשיש. המישר לא היתה בלתי-מודעת להשלכותיו של מעצרו זה. וכך ניסח זאת קצין מישרה אחד: "מה שיניב רוצה היה ברור. הוא רצה להמשיך בהליכים, שימשכו תקופה ארוכה, ובדרך זו הוא יוכל להמשיך את שהותו בהודו."

למרות שהמישרה ידעה מה עומד מאחורי המזימה, ולמרות שחינהל החקירות תבע מהמישרה לותר על האשמות נגד יניב, המשיכה המישרה בהליכים החוקיים נגדו, וכך הצליח יניב להאריך את שהותו בהודו.

חודש אחד אחרי-כך שכר יניב בית בוטיקאנטוויאה, במחיר 1400 רופיות לחודש. בבית ששכר היה גם טלפון — מכשיר חיוני לצורך עסקיו.

הבית הפך עדי-מהרה למוקד פעולותיה של כנופיית הלטה המאורגנת היטב. בין מבקרי הקבועים של הבית היו פול וייטשואו, ליין-אן בארבר, ליין-אן הייד-שמידט וג'וראן סוויטקו — כולם נעצרו מאוחר יותר בעוון החזקת חשיש. כל אלה היו סוחרים קטנים, שנמצאו ברשותם בין שמונה ו-10 קילוגרם חשיש. מכיוון שכל אלה פחדו לדבר, לא נמצאה שום עדות מרשיעה נגד יניב.

אהובה מוזין לא רק אהבה

המלווה הקבועה של יניב באותה תקופה, שהוגדרה על-ידי קציני מישרה כידועה בציבור שלה, היתה ברונטית גמישת-גוף בשם פרנסס ס' מולין. אורחית בריטית. בין מולין ויניב לא היו רק קשרי אהבה — קציני-מודיעין הצליחו להוכיח כי היא היתה קשורה גם בעסקי-הסמים של יניב.

חשיש לאנגליה ונשק מפאקיסטן

ב אותה עת כבר פעלו עסקיו של יניב במסגרת תבנית קבועה. יניב ומולין גייסו בלדרים שתפקידם היה לצאת את הודו לעבר אמסטרדאם, ומשם ללונדון. מלונדון נהג הבלדר ליטול עימו מיזווה ובה 20 קילוגרם של חשיש נלקוה שנקבעה מראש. כאשר המיטלוח הראשון היה מתבצע (המשך בעמוד 53)

Attairs (MHA) issued a warning notice to all citizens, is like Bradley Chase the 'Golden' and finally the New Delhi. successful as it India that he criminal of the land are drawn-out at times. off for a outskirts of three er, Lea, in graduating 8 and when broke out in visa. On November 17, 1973, Janiv entered the MHA circular...

Janiv: end of the drug trail

קיבוצניק-מלך הסמים של הודו

לערבים ב-1967, היה יניב צנחן ותיק ומאומן.

התחלות: אביו של יניב נפטר, והוריש לו סכום נאה, בסך 200 אלף דולרים. יניב מודיעיני סבורים כי מייד אחרי מות האב, שימש סכום זה להשקעה הראשונה בקאריירת-הפשע של יניב.

שמו צץ ועלה שנית באמסטרדאם, וב-1970 הוא נדד לקופנהאגן, דנמרק. כאן נפל יניב לראשונה ברועות-החוק. הוא נאסר בפרשת-שווד, והואשם בסיוע לפשע ובמסירת מידע לצורך ביצועו. הוא הורשע ובילה 16 חודשים במחנה לשיקום עבריינים.

אחרי החיכוך עם החוק נטש יניב את אירופה, לעבר הגנים הירוקים יותר של דרום-מזרח-אסיה. הנסיון אשר רכש ב-17 בנובמבר 1973 נכנס יניב להודו, למרות הצו של מישר-הפנים. ניתנה לו אשרת-תייר ל-21 יום בנמל-התעופה של בומביי, על-ידי פקיד מישר-ההגירה. שבוע לפני בואו שוטרי מינהל-המודיעין על בית בניורדלה, וגילו שם 23 מיכלים המיועדים לגלילי-בר, שבתוכם

בשנים 1971 ו-1972 הפיץ מיחלקה-הסמים האמריקאי התראה למישרות-העולם, שבה נאמר כי יניב הוא סוחר-סמים ידוע לשימצה, העוסק גם בהברחת נשק ותח-
מושת, ואינו מושך את ידו גם מספסרות במטבע-חופי.
באותה תקופה, למרות ההתראה האמריקאית, ביקר יניב בהודו לא פחות מ-10 פעמים — הוא שהה בהודו בכל פעם לא יותר משבועיים, והקדיש את ביקוריו לסיורים באזורי-הגידול של החשיש.
אית הכיסוי ספקו לו שתי חברות מיס-חריות — בית המיסחר לאומניות המיזרח, וחברת ליזארד (לטה) לייבוא — שתיהן חברות רשומות בפילדלפיה. החברה הישנייה, היא שהעניקה את הכינוי לכנופייה שלו. שתי חברות אלה נוהלו על-ידי אורח אמריקאי בשם הארי ניופילד, ועל-ידי אשה שמוצאה במחוז נאגא, העונה לשם טיאלה.

כ אשר עוסק סוחר-הסמים בהברחת גדולות-מימדים, הוא אינו מתחשב בגבולות בינלאומיים. מן העבר השני ניצבים כוחות-החוק, שעיסוקם מניעת הסחר-בסמים. אלה, בכל רחבי העולם, אינם מכירים בגבולות, ומתייחסים אל מבריחה-הסמים כאל אויב משותף.

נסים יניב, 42, מנהיגה הידוע-לשימצה של "כנופיית הלטה", הוא אויב מסוג זה. לאחרונה נמסר כי יניב — שרוב הציבור בהודו לא שמע אודותיו — נעצר בהולנד בחודש אוגוסט האחרון, ובקרב הוא יוסגר לשלטונות גרמניה המערבית. הוא יסגור במינהל חקירות המס הגיבו בסיפוק על ידיעה זו. ליניב, אשר עסק בסחר-סמים בהודו במשך עשר שנים, צפוי גורדין קשה בגרמניה המערבית, שם החוקים הם מן הנוקשים שבעולם.

אחד הקצינים אמר כך: "עדות של שותף-למעשה אינה מביאה בהכרח לעונש מאסר, כאן, בהודו, ובבתי-הדין שלנו יש לחוק עדות כזאת בחומרי-ראיות נוסף. החוק מערער גרמניה, לעומת זאת, הוא נוקשה יותר ביחס לסוחר-הסמים, ועדות של שותף-למעשה היא כשרה וקבילה." נסים יניב, אזרח ישראלי, מוכיח דמויות בספריו של הרולד רובינס. מקיבוץ בישראל הוא הגיע אל בירות אירופה, משם פנה אל "משולש הזהב" של דרום-מזרח-אסיה, ומשם, לבסוף, למושב-הכיס וסאנטו ויהאר בניורדלה.

קאריירת-הפשע של יניב היתה מזהירה, כשם שהיתה מתועבת, אך רק כאשר הגיע להודו, מצא גרעון של ממש, המתאים לצרכיו. מאז יכול היה להרחיב את איש-פריית-הכסף האדירה שלו ללא קושי, בעיקר משום שחוקי-המדינה, בכל מה שנוגע לסחר-הסמים, הם מקילים כל-כך, ומשום שתהליך ההרשעה הוא ארוך ומייגע, ועלול להתמשך לאורך עשרות בשנים.

שער "אינדיה טודיי" כנופיית הלטה

יניב הימר על הודו, וההימור הוכיח את עצמו כמוצלח במשך זמן רב מאוד.

סחר-סמים והברחות נשק

ל ניב נודד בשמריה-רלוויין, בעיבורי תל-אביב. הוא היה המבוגר שבין שלושה אחים. הוא התגורר עם אמו, לאה, בקיבוץ. כשהוא מתפרנס ממסחר בבגדים ובשתיחים, לפני שפנה ללימודים במיכללה בחיפה, אחרי שהשלים את לימודיו התגייס לצבא הישראלי ב-1958, וכאשר פרצה המלחמה, שנמשכה שלושה שבועות, בין ישראל

קטע זה רצוף אי-דיוקים. יתכן שהי כוונה כאן היא לכפר-שמריהו, מצפון לתל-אביב, או לחובב שמריהו לויין, וב-המשך: קשה להניח שבהיותו בקיבוץ עסק יניב בסחר בשתיחים ובגדים, ומילחמת 1967 ארכה שישה ימים, ולא שלושה שבועות.